

آیت الله قرهی عنوان کرد؛ اگر کسی حرامی را رها کند طبعاً ذوالجلال و الاکرام محبت می کنند

آیت الله قرهی گفت: اگر انسانی بر حرامی قادر بشود و بعد او را رها کند طبعاً ذوالجلال و الاکرام محبت می کنند.

آیت الله قرهی گفت: اگر انسانی بر حرامی قادر بشود و بعد او را رها کند طبعاً ذوالجلال و الاکرام محبت می کنند.

به گزارش خبرگزاری مهر، مطلبی از درس سالهای گذشته آیت الله قرهی در پی می آید.

عن التبی (ص): «لَا يَقْدِرُ رَجُلٌ عَلَى حَرَامٍ ثُمَّ يَدَعُهُ، لَيْسَ بِهِ إِلَّا مَخَافَةُ اللَّهِ، إِلَّا أَبْدَلَهُ اللَّهُ فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا قَبْلَ الْآخِرَةِ مَا هُوَ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ذَلِكَ» [۱]، یکی از نکات بسیار مهم برای بندگی پروردگار عالم دوری جستن از حرام است برای خدا از خوف اینکه از او دور بشود و کسی که فقط برای رضای خدا آنچه که پروردگار عالم حلال کرده انجام بدهد، خدای متعال به او عنایت می کند.

در این روایت شریف می فرمایند: اگر انسانی بر حرامی قادر بشود و بعد او را رها کند، مثلاً می تواند خدای نکرده در آن مکانی که هست نعوذبالله و نستجیربالله طوری اختلاس کند که هیچ کس نفهمد و یا طوری خدای نکرده در آن اداره رفت و آمد او یا ... و چون هیچ کسی هم با او کاری ندارد یعنی ساعت نمی زند و به خاطر این لباس مقدسی که بر تن دارد احترام می گذارند و اگر بخواهد سوء استفاده بکند می تواند - البته این لقمه لقمه حرام می شود - یا نعوذبالله و نستجیربالله کسی می تواند گناه شنيع زنا انجام دهد و هیچ اُحدی هم جز خودش و خدا و آن شخص نمی فهمد اگر برای خدا رها کند و این مسئله را واگذار کند طبعاً ذوالجلال و الاکرام محبت می کنند.

می فرمایند: اگر برای خدا، برای ترس از خدا، این حرام را رها بکند طبعاً پیش از آخرت خدا به او، بهترش و مافوق تصوّرش را مرحمت می کند که شاید باورش هم نشود «إِلَّا أَبْدَلَهُ اللَّهُ فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا قَبْلَ الْآخِرَةِ مَا هُوَ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ذَلِكَ» بهتر از این را ذوالجلال و الاکرام محبت می کند این لطف خداست پس اگر ما رها بکنیم خدا مرحمت می کند و چیزهای بهتری را می دهد.

شاید یک مطلب از آن مادیّات باشد مثلاً من فکر می کنم با دو ساعت اضافه کار بی خودی که برای خودم بزنم، نفعی می برم، اما نعوذبالله لقمه خودم را حرام می کنم. اما برعکس اگر باورمان بشود رزاق حضرت حق است که بهتر از آن را مرحمت می کند و گاه حتی معنوی آن را مرحمت می کند یعنی چشم انسان باز می شود گوش انسان باز می شود اگر انسان با خدا معامله بکند و دست از حرام بکشد خدا مافوق تصوّرش لطف می کند یعنی طوری است که به تعبیری اوّل باورمان هم نمی شود که مگر می شود این لطف و محبتی که خدا کرده شامل حال من شده باشد.

فقط راه آن همین است که انسان از حرام دور بشود این را تمرین کنیم خیلی چیزها به ما می رسد، در ادامه روایت بهتر از این را هم می فرمایند چون «قَبْلَ الْآخِرَةِ مَا هُوَ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ذَلِكَ» بهتر از آن چیزی که من فکر می کردم یک طوری لطف می کند روزی می دهد که اصلاً باورم نمی شود به قوّة مخیّله من نمی رسد اگر دست از یک حرامی بکشم در همین دنیا جبران می کند «قَبْلَ الْآخِرَةِ مَا هُوَ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ذَلِكَ» که باورم هم نمی شود.

اگر این را رعایت کنیم برنده هستیم خدایا! ما را عامل قرار بده!

خدایا! آن خوفی را که اولیاء می فرمایند مرحمت کن! معنای حقیقی خوف از خدا، خوف دور شدن از خود خدا است چون بالاخره گناه انسان را دور می کند حرام انسان را دور می کند دیگر به انسان حال خوش نمی دهد توفیق عبادت را از انسان می گیرد اصلاً یک کسالت بی خودی دارد از خدا دور می شود.

اولیاء می فرمایند که بترسد از اینکه از خدا دور شود والا خود خدا که ترسناک نیست خوف از خدا همین است که خوف دور شدن از ذوالجلال و الاکرام است که باید در آن خیلی دقت کرد و تأمل کرد خداوند ان شاءالله ما را به این مسئله موفق بدارد.

درس خارج فقه، جلسه ۷۴